

3. negyedév / 2026.07.26. - 2026.08.01.

05 / Annyira szabad vagyok! Másokra figyelni nem gyengeség

Független és szabad

Pál ezt írta: „Bár én minden embertől független vagyok...” (1Korinthus 9:19, EFO)

Mikor érzed magad inkább szabadnak, és mikor kevésbé?

Kitől vagy mitől függsz a mindennapjaidban?

Kinek vagy minek az elvárásai hatnak rád különösen: a családoté, a baráti körödé, az iskoláé, a gyülekezeté vagy a közösségi médiáé?

Emberként lehetünk-e teljesen szabadok és függetlenek?

Érdekes, mivel indokolja Pál a szabadságát és függetlenségét: „Nem vagyok szabad? Nem vagyok apostol? Nem láttam Jézust, a mi Urunkat?” (1Korinthus 9:1, HUNB)

Pál nyilvánvalóan nem úgy érti a szabadságot, mint minden kötöttségtől mentes életet.

Mit jelenthetett számára a szabadság?

Hogyan illik ez ahhoz, amit te értesz szabadság alatt?

Istenhez tartozni, és éppen ezért szabadnak lenni. Hogy hangzik ez számodra?

Önként szolgálni

„...mégis mindenki rabszolgájává tettem magamat, hogy minél több embert nyerjek meg Krisztusnak.” (1Korinthus 9:19, EFO)

Milyen gondolatok jutnak eszedbe, amikor Pál azt mondja, hogy rabszolgává tette magát?

Milyen képek jelennek meg előttd?

Mit érthetett ezen Pál – és mit biztosan nem?

Közvetlenül előtte azt mondja Pál, hogy szabad és független. Hogyan fér össze számodra ez a kettő?

Saját magadat rabszolgává tenni, vagy rabszolgaságba kényszerülni – mi a különbség?

Hol tapasztaltad már pozitívnak és hasznosnak azt, hogy visszafogtad vagy alárendelted magad?

Pál azért akar rabszolga lenni, „hogy minél több embert nyerjen meg Krisztusnak”.

Hogyan nézhet ki ma számodra az önkéntes szolgálat?

Egyenrangú félként

„Azok számára, akik a törvény szerint rendezik be az életüket, olyanná lettem, mint aki maga is a törvény alatt él... Azokkal az emberekkel szemben, akik nem ismerik Isten törvényét, úgy viselkedem, mint aki maga sem ismeri azt... Amikor szegény és jogaiktól megfosztott emberekkel van dolgom, egy szintre helyezkedem velük, hogy megnyerjem őket Krisztusnak.” (1Korinthus 9:20–22, Das Buch és Hoffnung für Alle alapján)

Pál egészen különböző emberekkel találkozik egyenrangú félként, és alkalmazkodik az élethelyzetükhöz. Mit mutat ez róla? Mit mutat a hitéről?

Milyen, egymástól eltérő élethelyzetekkel és gondolkodásmódokkal találkozol a mindennapjaidban?

Hol látod azt, hogy az emberek másképp gondolkodnak, hisznek, beszélnek vagy élnek, mint te?

Mi segít abban, hogy ne sorold be őket elhamarkodottan valamilyen kategóriába, és ne kezeld őket fölényesen?

Pál meg akarja nyerni az embereket Krisztusnak. Vajon miért azzal kezdődik ez nála, hogy meghallgatja, megérti őket, és közel kerül hozzájuk?

Ki felé közeledhetnél úgy, hogy közben nem játszod meg magad?

Mit tehetnél ma azért, hogy valakivel valóban egyenrangú félként találkozz?

Kit hallgathatnál meg ma figyelmesebben ahelyett, hogy csak a saját álláspontodat próbálnád érvényesíteni?

Mindenképpen tekintettel másokra

„Minden egyes helyzetben a lehető legnagyobb tekintettel vagyok azokra, akikkel éppen dolgom van, hogy minden alkalommal legalább néhányukat megmentssem.” (1Korinthus 9:22, Neue Genfer Übersetzung alapján)

Mit jelent számodra tekintettel lenni másokra: csupán kedvesnek lenni, vagy ennél többet?

Hogyan nézne ki az, ha valóban tekintettel lennél valakire, aki egészen másképp hisz, gondolkodik vagy él, mint te?

Képzeld el, hogy valakivel beszélgetsz, akit nem érdekel a hit és az egyház, vagy aki kritikusan tekint mindkettőre! Mit kellene megértened róla, mielőtt a saját hitedről beszélnél?

Meddig mennél el abban, hogy a másik fél szemszögéből lásd a dolgokat?

Hol húzódik számodra a határ a másokra való tekintet és a szerepjáték között?

Hogyan közeledhetsz másokhoz anélkül, hogy feladnád önmagadat és a meggyőződésedet?

Teljes erőbedobással

„Mindezt pedig az evangéliumért teszem... Hiszen tudjátok: aki győzni akar a versenyben, mindent belead. A sportoló sok mindenről lemond, hogy győzzön. És milyen gyorsan elhervad a győzelmi koszorúja!” (1Korinthus 9:23–25, HUNB és Hoffnung für Alle alapján, rövidített)

Mi az, amiért teljes erővel küzdesz?

Mit vagy kész ezért befektetni: időt, energiát, bátorságot, vagy miről vagy kész lemondani?

Mikor könnyebb számodra lemondani valamiről?

Pál teljes erejével a „megmentő üzenetért” küzd. Mi lelkesíthette őt ennyire ebben?

Hol tapasztalod, hogy a hited erőt ad és energiákat szabadít fel benned?

Hol kerül valamibe a hited, és hol éled meg ezt mégis nyereségként?

Mikor érzed úgy, hogy a hited annyira fontos neked, hogy másoknak is tudniuk kellene róla?

Az igazi nyereség

„Aki pedig versenyben vesz részt, mindenben önmegtartóztató: azok azért, hogy elhervadó koszorút nyerjenek, mi pedig azért, hogy hervadhatatlant. Pontosan tudom, miért vetem be minden erőmet.” (1Korinthus 9:25–26, RÚF és Hoffnung für Alle alapján)

Ha a hited egy sportág lenne, melyik lenne az?

Mi kell ehhez a sportághoz?

Mi az, amit ebből át lehet vinni az Istennel való életedre?

Számodra, a hited szempontjából mi az „el nem múló díj”, az a győzelmi koszorú, amely nem hervad el?

Mi segít abban, hogy továbbra is erre a célra összpontosíts?